

ANUL I.
Nrul
33.

SIBIU,
la 17 August
1930.

Supliment la foia „LUMINA SATELOR” | Un număr din foia aceasta costă: Lei 2·50 | Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

BISERICA

este pentru neamul nostru așeză-mântul, care ne-a ocrotit sufletul și ne-a apărat ființa față de vrășmașii ce ne-au dat năvală. Biserica ne-a mândriat și întărít sufletele în vremuri de răstriște și din pridvorul ei a pornit cultura neamului, ca și aproape toate îndemnurile de mai bine și de înaintare.

În largul cuprins al țării, pe toate satele noastre, n'a fost mișcare în folosul obștei, la care biserică, prin slujitorii ei, să nu dea ajutorul cel mai de seamă, dacă cumva nu sta în fruntea întreprinderilor folositoare, în afară de chemarea ei religioasă, pe care o împlinea cu sfîrșenie.

Dar azi bucură-se oare biserică de cinstea, și prețuirea pe care ar trebui să i-o dăm? Ea ne-a dat aproape tot ce avem și ea singură poate să dea fiilor poporului nostru: cuget cinstit, judecată dreaptă și făptuire izvorată din dragoste.

Dacă viața noastră se izbește de atâtea neajunsuri, dacă zi de zi se aud tânguri pentru atâtea potigniri, ce se văd la sate ca și la orașe și în întreg cuprinsul țării, pricina este că oamenii au părăsit biserică, s'au abătut dela învățăturile ei, nu mai este ea farul de lumină care să ne lumineze cărările vieții.

Dacă ticăloșiile s'au sporit, dacă înșelăciunea și nerânduiala s'au întins și ne pândesc la toate colțurile, dacă dreptatea se face cu pumnul, și cel dela putere nu mai fine seama de nimic, iar cel slab elovit și împins fără milă, pricina este că lumea s'a abă-

tut și a uitat învățăturile blândului Isus, pe cari biserică nu mai are cui le vesti.

În sărbători oamenii, în loc să alerge la izvorul viu și nesecat al slujbelor sfinte, să asculte graiul întelepciunii, ce se desprinde din cărțile religioase, unii aleargă după afaceri, alții caută petreceri urâte și necuvântioase, bisericile rămân goale și sufletele oamenilor pustii.

Ori cât ne-am tângui de răul vremii, ori cât de mare ne-ar fi nemulțumirea că stările din țară nu sunt aşa pe cum le-am dorit, ele nu se vor îndrepta fără să ne punem toți pe muncă cinstită, fiecare la locul unde se găsește și după puterile pe cari le are.

Și mai nainte de toate pentru a se putea primeni firea cea stricată a oamenilor, pentru înnoirea sufletului lor, fără de care nu este îndreptare, să ne întoarcem iarăși la biserică. Să o cuprindem în gândurile noastre, ca pe cel mai scump așezământ de viață, întemeiat de Fiul lui Dumnezeu pentru îndreptarea și mântuirea noastră.

Când greul ne apasă, să căutăm alinare la poalele crucii, în fața altarului; când bucurii ne învăluie acolo să aducem mulțumire Domnului, în rugăciune smerită. Dela altarul Domnului să luăm binecuvântare pentru gândurile, pentru vorbele și toate făptuirile noastre și atunci viața se va schimba ca prin farmec.

»Căutați fața mea — zice Domnul — și eu voi fi vouă tată.«
(P.)

Eu te întăresc (Isaia 41, 10).

Dacă suntem chetați la muncă, sau suferință, parcă ne slăbesc puterile, pare că nu mai suntem în stare să facem față nevoilor noastre. Însă să nu descurajăm, căci cuvântul Domnului spune: »Eu te întăresc«. Puterea lui Dumnezeu e nemărginită; El poate să ne dea din puterea lui, și ne promite că ne va ajuta. El vrea să fie hrana sufletului nostru și sănătatea inimii noastre. Nu discutăm câtă putere poate da Dumnezeu omului. Când ajutorul lui Dumnezeu vine, neputința omenească dispare.

N'am trecut toți prin încercări și lucruri grele, în care timp am primit

o putere deosebită, aşa că înșine ne-am mirat? Am fost calmi în mijlocul primejdiei, liniștiți când ne batjocureau, răbdători în timpul boalei. Dumnezeu ne dă putere pe neașteptate, când vin nenorocirii neașteptate și ne înalță deasupra neputințelor noastre.

Fricoșii devin bărbați, proștii primesc înțelepciune și celor tăcuți li se dă ca să vorbească. Neputința mea proprie mă face roditor, însă Cuvântul lui Dumnezeu mă face viteaz. Doamne, întărește-mă după cuvântul tău!

Pentru cinstirea sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Sfânta noastră biserică, care toate le face condusă de sfântul Duh, a rânduit cursul acestor patrusprezece zile, ca să ne rugăm și să postim noi creștinii, adeca să facem rugăciuni și înfrâncare în cinstea prea măritei și pururea Fecioarei Maria, prea sfânta Maică a Dumnezeului nostru. Lupta noastră e mică într-adevăr, dar biruința foarte strălucită și bogată în daruri. Impărăteasa Cerului și a pământului, dumnezeasca mireasă și Stăpână, șadea dreapta tronului lui Dumnezeu cel în trei fețe, și căutând aici jos la lupta noastră, împarte daruri și încunună cu cununi de biruință pe luptători. Ferice de noi de ne vom lupta cum se cade! Cine va învinge în aceste sfinte zile, prin rugăciune și ajunare grijile lumești, unelturile diavolești și pornirile poftelor trupești, acela ceteze, că va lua nesmințit dela Maica Domnului darul, cel merită. Cât dar și căt ajutor ia dela preacurata noastră Stăpână, celce se lipșește cu inima de ea, și care o cinstește cu rugăciune și ajunare.

Prea sfânta Fecioară este și i se zice maică în două feluri. După felul întâi este și i se zice maica lui Dumnezeu; după felul al doilea, mama tuturor creștinilor. Lui Dumnezeu

nezeu ii este maică după fire: creștinilor le este maică după dar. Este maică după fire lui Dumnezeu, adevărată Născătoare de Dumnezeu pentrucă cu adevărat a născut pe fiul lui Dumnezeu dintr'insa fără a suferi stricăciune, din ea cuvântul lui Dumnezeu a luat trup și a împreunat într'o înfățișare nedespărțită firea dumnezeească cu cea omenească, întrecând firea, mintea și înțelegerea noastră. Este maică după dar a tuturor creștinilor, pentrucă dacă am primit dar să simfii lui Dumnezeu și după dar și frați ai Domnului Isus Hristos pe care l-a născut prea sfânta Fecioară și dacă Isus Hristos este între noi — cum zice sfântul apostol Pavel — ca întâiul născut urmează ca noi să simfii și fiii, după dar ai Maicii lui Dumnezeu. Ca maică a lui Dumnezeu trebuie să aibă atâtă har dela Dumnezeu cât ni-se cuvine să aibă o mamă dela fiu, iar ca mamă a creștinilor pentru iubirea ei de mamă, cătă să dea atâtă dar creștinilor, căt se cuvine să dea o maică fiilor săi. Harul cel are dela Dumnezeu e covârșitor de mare; asemenea este și darul cel varsă iubirea ei de mamă asupra creștinilor: Fecioara e o mare de milostivire și de ajutor.

La picioarele Crucii.

Voi suflete sărmâne, neliniștiți și triste, vreți ca bucuria să sălășuiască în inima voastră? Veniți eu vreau să vă duc la Golgota. Inimile voastre șovăitoare nu vor mai fi pline de măhnire, dacă își deschid inima pe Golgota, suflete rătăcite și inimi descurajate se vor măntui la picioarele crucii. Te-ai întrebat și descurajat adesea? Eu vreau să-ți scriu o rețetă, care cu siguranță te va măntui. Te simți că ești în nenorocire și mizerie, atunci mergi în odăia ta și gândește-te în genunchi la Acela care s'a rugat în grădina Getsimani și vei zice: »Ce sunt toate suferințele mele în comparație cu ale Sale?«

Mergi deci; gândește-te la Golgota și la săngele, care a curs acolo, și prin aceasta vom avea pacea.

Crucea este un leac desăvârșit

contra nenorocirii. Crucea lui Hristos te poate face fericit. Aceia sunt mai fericiți, cari cunosc mai mult pe Isus Hristos.

Evanghelia Duminecii și înțelesul ei.

In vremea aceea s'a apropiat către dânsul un om, îngenunchind înaintea lui și zicând: Doamne, mulăște pe fiul meu, că este lunatic și rău pătimește; că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă. Si l-am adus pe dânsul la ucenicul tăi, și n'au putut să-l vindece pe el. Iar Isus răspunzând, a zis: O neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l pe el aici la mine. Si l-a certat pe el Isus, și a eșit dracul dintr'însul, și s'a tămaduit copilul din ciasul acela. Atunci apropiindu-se ucenicii către Isus deosebi, au zis: Pentru ce noi n'am putut să-l izgonim pe el? Iar Isus a zis lor: Pentru necredința voastră; că amint grăesc vouă: «De veți avea credință cât grăunțul de muștar, și veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici acolo, se va muta, și nimic nu va fi vouă cu neputință! Dar acest neam nu iese, fără numai cu rugăciune, și cu post».

(Mateiu cap. 17, vers 14–21).

Un bolnav s'a apropiat de mine astăvară într'un sat. Nu tușia acest bolnav, nu schiopa și nici un altfel de beteșug n'avea în oasele lui. Purta însă în sufletul lui o boală grea: beția. »Am cercat să mă las de beție, domnule părinte, și nu pot mi se plângerea omului. »Am iscălit hotărârea din »Lumina Satelor«, am ținut-o până la un loc, dar după o vreme și mai cumplit m'am îmbătat. Ce să fac ca să mă pot scăpa de acest rău??...

Ca răspuns eu am deschis Testamentul Nou și am cedit împreună cu el evanghelia fiului îndrăcit, de mai sus. I-am arătat că patru lucruri ne spune această evanghelie.

Întâiadată ne spune că un copil avea »duh mut« care îl chinuia și îl »arunca în foc și apă«. A douăoară că părinții lui l-au adus la Isus. A treia oară că i-a fost mai rău când s'a apropiat Isus de el și a 4-a oară când s'a tămaduit deplin.

»Vezi omule, i-am zis bolnavului, și tu trebuie să treci prin aceste patru stări ca să te poți mântui. Întâiadată trebuie să ne dăm seama că »duhul mut« din evanghelie sunt păcatele și patimile cele rele cu ajutorul căror diavolul se face stăpân peste voința omului ce le primește.

Si tu ești stăpânit de puterea »duhului mut« care când »te cuprind«, te aruncă în focul... bețiilor și în noroiul... păcatelor.

»Dela început diavolul păcătuște« (I, Ioan 3, 8) și decâtori păcătuim, sau apucăm patimi rele (ca beția, sudalma, mănia, desfrânarea etc.) diavolul prinde putere asupra noastră. Aceasta e starea cea dintâi și din această stare trebuie să fugim, trebuie să scăpăm și altă scăpare n'avem decât la Isus Mântuitorul nostru carele »a venit să nimicească lucrurile și puterea diavolului« (I, Ioan 3, 8). Ca copilul din evanghelie aşa trebuie să ne apropiem și noi cu boalele sufletești de Isus Mântuitorul.

titorul și Tămaditorul boalelor noastre sufletești și trupești.

Dofitorul și Izvorul tămaduirii boalelor noastre sufletești este Isus Mântuitorul. Fără de el noi nu putem face nimic. Însă cei mai mulți nu se știu apropiat așa cum trebuie de acest Izvor și de aceia îi auzi plângându-se: »am cercat, dar nu pot...» mi-am pus în gând să mă las de ceia și ceia dar n'am putut... N-au putut pentrucă au cercat să facă acest lucru din puterile lor iar Domnul Isus a spus apriat că fără de El nu putem face nimic (ev. Ioan 15, 5). Cei ce spun că »nu pot» au luat hotărâre care n'are putere.

Să scapi de chinurile patimilor și păcatelor, înseamnă mai întâi să-ți faci o legătură vie cu Mântuitorul să și alergi în brațele Lui mântuitoare. Să scapi de patimi și de nărvuri urâte înseamnă să te hotărăști la o viață nouă și să primești un Stăpân nou: pe Mântuitorul Isus Hristos și să începi o viață nouă cu El. Peste această hotărâre se coboară apoi de sus darul, harul și puterea Duhului Sfânt care face din tine »o făptură nouă«, un »om nou«, un »om duhovnicesc« care birue firea cea păcătoasă și patimile rele.

Semnul și dovada că te apropii cu adevărat de Mântuitorul și mântuirea ta sufletească trebuie să fie starea a 3-a prin care a trecut copilul din evanghelie, adeca cănd i s'a făcut mai rău. Mult l-a scuturat pe el diavolul, după ce s'a apropiat de Isus. Când te apropii și tu cu adevărat de Mântuitorul, și se face și ție »mai rău«, adeca diavolul se vede în primejdia de a-și pierde un credincios și de aceea umblă cu toate meșteșugurile să nu te scape din prinsoarea lui.

Până când petreci în fărădelegi, diavolul șade liniștit și mulțumit de

felul traiului tău, dar îndată ce vrei să o rupi cu păcatul și să te apropii cu adevărat de Isus, și se face și ție mai rău«, adeca diavolul începe și el a lucra.

Unul din cei ce s'au hotărît împotriva păcatelor și a intrat în oastea Domnului îmi scrie: »Am ținut hotărârea până la un loc, dar dela o vreme și mai tare să a aprins pofta beeturii în mine și m'am îmbătat și mai rău«. Altul de altă parte mi se plângă: »decând m'am hotărât, nu mai am pace cu oamenii ăștia că tot strigă după mine că-s pocăit pentrucă după biserică nu mă bag cu ei la crâșmă să beau«. Iată aceasta e starea a 3-a: când omul se hotărăște pentru Domnul și se apropiat de Dumnezeu, diavolul de altă parte pune foc mai mult în patimile omului și scoate în calea lui fel de fel de batjocuri și de »prietini« cari îl trag de mâncă să se dea iarăși la roată cu lumea, adeca să se întoarcă iarăși în mocirla din care a ieșit.

Dragă cetitorule! Când satana te chinue după te-ai hotărât împotriva păcatelor și te-ai apropiat de Mântuitorul și de mântuirea ta cea sufletească, să nu te sperii: este cea din urmă zvârcolire a lui. Tu nu te teme, stai drept ca un bun ostaș a lui Hristos în fața meșteșugirilor lui, mai înaintea căjiva pași în credință, în incredere, în alipire față de El și ai căstigat lupta trecând în starea a 4-a a fiului din evanghelie: tămaduirea și mântuirea ta cea sufletească.

Aceste sunt cele 4 stări și trepte ale mântuirii noastre sufletești și toți cari vreau să între cu adevărat în Oastea Domnului vor trece prin ele.

Rugăciune:

»Isuse Mântuitorule, iată ies și eu în calea Ta ca fiul în evanghelie.

Diavolul mă chinue și pe mină aruncă în focul și apele telor și patimilor. Fie-ți milă mine Doamne, căci ranele dăsuță mă dor. Din pustiurile înțele și viu acum la Tine și ca un copil scăpat de moarte vreau să mă țin de Tine și să trăesc cu Tine. Îți dau aceste mâni și picioare, cari le-ai deslegat din lanțul tanei. Tie îți dau ochii, ușa gura, gândurile, vorbele mele, averea mea trupească și sufletească o pun de acum în slujba Ta Doamne și în ascultare de Tine Doamne«.

Vânătoarea.

»Prinde-l! prinde-l!« — »Adu-l! adu-l!«

Un vânător asmuță cânele său după iepure. »Prinde-l! prinde-l!« striga vânătorul, și cânele fugă din toate puterile, alergă după iepure prin câmpuri și tufișuri, până ce în sfârșit îl ajunge și-l apucă cu dinții și cu picioarele. Rupt de oboseală cânele se pregătea cu răgaz să mânance prada căstigată. Dar vânătorul alergă pe nevăzute spre câne, apucă pe iepure de urechi și zise câinelui uluit: »Lasă-l! lasă-l!« Cânele imediat lasă prada și vânătorul o puse în rană.

Cu acest câne de vânătoare se asemănă fiecare om, ale cărui simțuri și năzuințe se îndreaptă numai spre bunurile trecătoare. SGârcenia strigă lăcomiei: »Prinde-l! prinde-l!« și omul ademenit de fericirea pământească aleargă cu toate puterile trupești și sufletești după iepurele căstigului trecător, după bunurile și bucuriile pământești. Insă, îndată, fără să-și de-a seama vine moartea și zice: »Lasă-l! Lasă-l!« și bietul om trebuie să predea altuia toate grijile, ostenelile și tot ce a strâns în lăcomia sa. De aceea adunați-vă comori în ceruri! (Mat. cap. 6 vers 19–24).

Încă o nuntă fără lăutari.

Duminecă în 27 Iulie am avut nunta fraților ostași D-tru Săndulescu și Eva D. Burlacu din Cornu. Corul ostașilor din Teleagă și București a dat răspunsurile la serviciu Divin. Vorbește preotul Teleanu despre nunta fără lăutari.

Citește din învățăturile sf. Ciril episcopul Ierusalimului și a sf. Teofilact cu privire la nuntă. Nu se cuvine a face nunta cu jocuri și lăutari spun acești sf. Părinți.

Se petrece cu cântări duhovnicești și mai mulți ostași explică diferite texte din sf. Scriptură, se despărțesc plini de măngăiere sufletească.

Ostașii, Tânase Eftimire și Gheorghe Măntuilescu.

In Oaste au mai intrat:

Const. I. Gh. Manciu cu fii Gheorghe, Maria, Margareta, Illeana, com. Petrești satul Soci.

Nicolae Vasile Carabula, Dumitru Afanase cu soția Elisabeta și fiul Nicodim și Victoria, com. Paușești sat Fugeriș.

Onofreiu Vasilica și soția, com. Slobozia Oanci jud. Covurlui.

In mâna Domnului.

Noi suntem cu totul în mâna Domnului, ca lutul în mâna olariului. E bine, când știe cel ce suferă, că poate să-și împărtăscă necazurile altuia. Cât timp noi suntem sănătoși și puternici, credem, că suntem independenți, însă când mâna Domnului apasă greu asupra noastră, tunci suntem smeriși și recunoaștem că de fapt noi viețuim numai în harul lui Dumnezeu.

Noi suntem în mâna lui Dumnezeu când suferim. Dacă El vrea să ne pedepsească noi nu putem scăpa de nuiua lui. El poate să măhnască pe cei mai nesimțitori și pe cei mai îndărâtnici să-i îngenuncheze. El poate să producă dureri nu numai 'corpului, ci poate face, ca sabia să pătrundă în suflet.

Tu poți să-ți închizi gura în fața unei beuturi amare, însă inima n'o poți închide în fața unei dureri groaznice. Descurajarea și măhnirea pot să pătrundă peste tot: nici un suflet nu e sigur în fața lor.

Durerea și suferința scormonește sufletul și corpul nostru ca sobolul pământului. Să fie corpul foarte tare, de o sănătate neclintită: în momentul următor putem zacea la pământ și omul mare și puternic este nepuțincios ca un copil.

Durerile trupului adeseori prin grija bună le vindeci, însă există dureri mai mari, cari nu pot fi nimicite de mintea omenească. Nici un lăcațuș nu poate face o cheie, unei suferințe care n'are cheie. Nici unul din noi n'are voie să spună dacă Domnul ne-a făcut tari: »Nu mă voiu clătina niciodată!« (Ps. 30). Noi trăim pe un pământ al cutremurelor, unde câteodată chiar și munții se clatină. După voia lui Dumnezeu, se schimbă lucrurile ca trestia când o bate un vânt mare. Si nouă ni se

întâmplă la fel. Cine poate purta capul drept, când sufletul este rănit? Cum poți să ști dacă scapi nevătămat în lupta vieții când săgețile cad ca grindina?

Acei cari sunt veseli că au puere sufletească și trupească din belșug, ar face bine, să ia parte în gândul lor la cei cu inima întristată, căci și cei veseli pot fără de veste să se afle în aceiași stare. Eu am văzut, cum cel puternic, plin de viață, disprețuia pe cel nenorocit; îndată însă acelaș om a plâns și căuta măngăiere — ceeace el mai înainte le-ar fi numit slăbiciuni femeiești. Să lucreze în aşa fel acei cari sunt sănătoși, ca atunci când vine nenorocirea și măhnirea peste ei, să nu aibă mustări.

Copilul lui Dumnezeu, tu ești în mâna Lui și când suferi trupește, și când suferi sufletește. În ce altă stare vrei tu să fi? Mult mai bine e, să te predai sincer în mâna lui Dumnezeu, căci ești absolut desculțat de poftele tale proprii. Mult mai bine să fie cum vrea Dumnezeu, decât cum vrem noi. »El să facă, ce-l place«. Noi nu vom dicta (spune) Tatălui nostru cel ceresc, ce să facă cu noi. El să aibă peste întreaga noastră ființă în tot timpul deplină stăpânire. Dacă ascundem noi numai ceva din ființa noastră față de Dumnezeu, acela va fi culbul celui rău.

Ce bine, când în toate îmi este Dumnezeu și Tată! Cum m'aș fi putut urca pe drumul prăpăstios fără conducerea Sa? Dacă am fi cu adevărat credinciosi, am recunoaște mâna Tatălui nostru și ne-am simțit așa de liniștiți și mulțumiți ca puii sub aripile mamei lor. Ce bine, să ai pe Dumnezeu lângă tine. El, care toate le împlinește, se gândește la iubiții să-i copii.

Sfaturi bune, din Cartea Sfântă.

Când ai pornit pe poarta strâmtă
Ce duce la Isus,
Când ai în tine-o râvnă sfântă
Să mergi spre Patria de sus.

Atunci o luptă se începe
Pe viață și pe moarte;
Vrajmașul cu-a lui gloate,
'Napoi voiește a te 'ntoarce.

Dar nu te teme: priveghează;
De cazi, îngenunchiază;
Si roagă-te mereu,
Lui Dumnezeu.

De simți că ești slăbit,
Adu-ți aminte, că mai mult
Isus ducându-și crucea,
Cădea sub ea de obosit.

Mereu îndreaptă-ți ochii tăi
Si mânile ridică,
Spre Domnul cel din ceruri,
Si întări-va pașii tăi.

Si de vei face — așa mereu,
Când alergarea ai plinit,
Primi-vei frumoasă coroană,
Că te-ai luptat și-ai biruit.

I. Marini, inv. ostaș, Săsciori—Alba.

Nu întărâta copiii.

Dacă necăjești pe un câne, până te mușcă, tu te faci vinovat de aceasta. Dacă superi și ajăți copiii și servitorii până ce isbucnesc de mânie, atunci a cui e vina? Aceeași Biblie, care poruncește copiilor să asculte de părinți, mai spune încă: »Părinților, nu întărâtați pe copiii voștri, ca să nu se desnădăduiască!« (Col. 3, 21).

Cucerice Părinte și d-nule Redactor! Subscrișii vă rugăm să ne primiți și pe noi în Oastea Domnului. Noi de mult ne ocupăm cu sfânta Scriptură și ne năzuim să ne întărim pentru a duce o viață cu adevărat creștinească; ne-am hotărât de a ne lăpăda de toate faptele și ispите lumeliști și de-a face toată voia lui Dumnezeu, iubind din tot sufletul și cugetul nostru atât pe Dumnezeu, cât și pe aproapele noastre, ca și pe noi înșine.

Amalia Milcuș, Ludov. Buza,
Bucura Buza, Maria Șuteu,
Maria Rusu, Floarea Matei,
din Deva, județ. Hunedoara.

Istorioare mici cu înțeles mare

Cei trei hoți.

Trei hoți omorâră și jefuiră un negustor, care călătoria printre pădure și avea mult aur și lucruri prețioase. Ei au adus comorile furate în peștera lor și trimiseră pe cel mai mic dintre ei în oraș, să cumpere de ale măncării.

După ce a plecat, vorbiră între ei: »De ce să împărțim noi această bogăție mare cu acest băiat? Când va veni înapoi, îl vom junghia și partea lui se vine nouă. — Tânărul hoț însă se cugetă pe drum: »Ce fericit aș fi eu, dacă toate aceste comori ar fi a le mele! Eu voi otrăvi pe cei doi tovarăși ai mei, și astfel îmi rămâne mie comoara. El cumpără în oraș de ale măncării iar în vin puse otravă și se întoarse la tovarăși.

Când intră în peșteră, ceilalți sărără la el, înfipseră pumnul în inima lui și îndată muri. După aceia se aşeză la masă, măncără și beură din vinul cu otravă și muriră în chinurile cele mai groaznice și i-au găsit morți lângă comoară.

Dragă cetitorile să nu-ți ucidă sufletul bunurile trecătoare. Adunați-vă comori în cer zice Mântuitorul.

Găina și serpii.

O găină găsi un cuib plin cu pui de serpi, erau aproape amorții de frig și pe jumătate morți. Găina de mila lor se aşeză peste ei să-i încâlzească. Îndată ce serpii răi reinviară au înțepat găina cea bună de a murit.

Fă bine și așteaptă rău.

Încotro mergem?

Un vestitor al Evangheliei întrebă pe o femeie încotro merge? Ea răspunse, mă duc la Roma.

Vestitorul zise femeii: D-voastră nu m'ați înțeles; eu vreau să știu, încotro duce drumul vieții D-voastră — către cer sau către iad?

Întrebarea pusă femeiei de către preot e foarte importantă pentru noi toți, căci de fapt, încotro duce drumul vieții noastre?

Toți suntem trimiși de Dumnezeu pe acest pământ, ca să-l împlinim voia Lui! Oricui dintre noi Provinția i-a încredințat un serviciu după puterile sale și trebuie să ne dăm seama când ne vom întoarce la Acela, care ne-a trimis pe acest pământ.

Drumul nostru al tuturora trebuie să fie îndreptat spre cer. Toată viața noastră trebuie să fie o înălțare către Tatăl ceresc.

»Fii desăvârșit, precum Tatăl vostru cel din cer desăvârșit este.«

Această țintă ne-a poruncit-o nouă însuși Domnul Isus Hristos.

Mergeți la Tatăl ceresc în tot timpul vieții voastre! Tindeți că mai mult spre El. Icoana Lui să fie pururea înaintea ochilor sufletești; prin acest fel vă faceți buni, iubitori de pace, binefăcători, drepti, apropiindu-vă prin aceste calități că mai mult spre darul și sfîrșenia Creatorului nostru. Toată viața noastră să fie o pregătire pentru veșnicie. Semănați aici, ca acolo să secerăți. Prefață aici talanții voștri în fapte ca dincolo să aveți parte de fericirea Sa, să vă câștigați aici prietenii cu ajutorul averii trecătoare, — ca acolo să primiți avuții nepieritoare.

Pentru aceasta suntem trimiși; pentru aceea Domnul ne-a așezat pe pământ; acesta e scopul vieții noastre pământești, acesta e drumul prescris de Dumnezeu pe care noi toți trebuie să mergem.

Tradus de preotul Luputenco.

Raport No. 30, Oastea Domnului, București.

Adunarea se deschide cu cântarea »Împărate ceresc« după care urmează citirea psalmului 73, ascultat în genunchi.

Fratele Oprisan continuă școala biblică începută Marja precedentă.

Îată întrebările ce s-au pus adunării:

1. Ne este nouă recomandat, undeva în Scriptură, șarpele ca pildă bună? Si de ce anume?

2. Ce păcat nu se poate ierta?

3. Pune vrădată Scriptura preț pe cei din afară de biserică?

4. E îngăduit femeilor creștine să se împodobească?

5. De ce este oprită femeia să învețe pe alții?

La discuție au luat cuvântul 20 de frați, înscriindu-se la rând pentru păstrarea disciplinei și cuviinței datorate Acelui în numele căruia ne-am adunat.

La întâia întrebare s'a răspuns cu locul din Ioan 3, 14—15: Șarpele de aramă și cu acela, încă mai potrivit, din Matei 10, 16, »Fii dar înțelept și șeptă capul...« Fratele Oprisan a tălmăcit astfel înțelepciunea șerpilor. Această târâtoare se strâng colac în fața primejdiei și își apără capul, punându-l dedesupt. Ori câte lovitură ar primi șarpele, aiurea de căt la cap, chiar de ar

fi tăiat într'o mie de bucăți dar capul i-a rămas nevătămat... șarpele își reface complet trupul. Numai capul dacă e zdrobit, nu se mai reface șarpele. Deci el știe ce să-și apere. De aceia e înțelept. Iar noi... noi nu ne știm apăra ce este mai de preț: sufletul. Ci tocmai pe acesta îl dăm în isbeliște: »Nu vă temeți de cei ce ucid trupul...«

La a doua întrebare s'a răspuns cu locul din Luca 12, 10, »Oricui va vorbi împotriva Fiului Omului i se va ierta, dar ori cui va hui împotriva Duhului sfânt, nu i se va ierta.« Fratele Oprisan cerând pilde, s-au adus exemple multumitoare. Cel mai luător amintă a fost acela din Cartea Facerii, la începutul capitolului 19: »Îngerii în Sodoma și care înseamnă în limba noastră de azi sudalmele. Nu există hulă mai grozavă împotriva Duhului sfânt de căt sudalmele și mai ales acele împotriva lucrurilor sfinte.«

La a treia întrebare, frații au adus fel de fel de răspunsuri, mai puțin potrivite, dar toate după Cuvântul lui Dumnezeu. Fratele Oprisan a comunicat locul acesta: »Episcopul trebuie să aibă și o bună dovadă de preuire din partea celor ce nu fac parte din Biserică, pentru ca să nu ajungă de ocară și să cadă în cursele diavolului.«

(1 Tim. 3, 7). Astă însemnează că Episcopului î se cere să impie chiar celor necredincioși.

La a patra întrebare surorile au adus foarte bune răspunsuri, toate căzând asupra locurilor din 1 Tim. 2, 9–10 și 1 Petru, 3, 1, »Femeia să nu se împodobească nici cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe ci să se împodobească cu fapte bune«.

Să arătat, cu amănunte interesante, răjuinea pentru care e oprită podoaba exterioară aceasta fiind *moda* cu care pescește totdeauna diavolul.

La a cincea întrebare să mânecat de la textul »Femeii nu-i dau voie să învețe pe alii ci să stea în tăcere« (Tim. 2, 12). Să ajuns, după o interesantă discuție, în care să arătat rolul sfintelor femei (Maria Magdalena și ambasadoarea obștească a Învierii Domnului), la o distincție de preț. Nu a mărturisit pe Domnul e oprit femeii. Ci a ești femeia, înaintea bărbatului, ca învățătoare — ea care cea dintâi a păcatuit! Femeia însă îl poate propovădui pe Domnul, cu mult mai mare folos, în alt chip. »Fiți supuse bărbătilor voștri, pentru ca, dacă sunt unii cari nu ascultă Cuvântul, să fie căstigați fără vorbe, prin purtarea nevestelor«. Deci femeii îi este dat să predice cu inima ei, cu viața ei, cu fapta ei de credință, de smerenie, de milă.

Tot timpul cât a durat discuția (70 de minute) a fost o bună insuflețire și o întrecere cuminte de a lăua parte activă fiecare.

Fratele Oprisan a citit din Apocalips

Judecata de apoi (20, 11–15; 21, 1–8) făcând o caldă chemare de revizuire a conștiinții tuturor și arătând semnele ce ni le face Dumnezeu, în fiecare zi, prin cutremure de pământ, incuri, incendii.

Să cantică »Doamne Isuse Hristoase«, »Cuvine-se cu adevărat«, »Mai lângă Tronul Tână«.

Să comunicat adunării bucuria de ne-descris a văduvei ce-a primit ajutoare de la »Oastea Domnului«.

Să adus la cunoștință fraților articoul de ocără din *Duminica ortodoxă*, a Părintelui Popescu-Mălăști, care ne toarnă într-o oală cu secolele luând ca »dovadă« raportul nostru No. 16 cu privire la *mântuire*. Frațele Oprisan a mulțumit pentru această favoare de a fi batjocorit pentru lucrul Domnului în Biserica Sa Sfântă și a cerut adunării să se roage pentru ori cine vrăjămește lucrul cel din Biserică.

Să comunicat adunării să meargă, în luna August, pe tot timpul absenței purtătorilor noștri de cuvânt din București, la bisericile unde se lureauă viu pentru hrănirea sufletească (Kalinderu, Ghercea, Zlătari, Iancu Nou, Pădeanu etc.) și la adunările Asociației »Patriarhul Miron«.

Să cantică »Tatăl nostru« și să încheiat cu o caldă rugăciune pentru vrăjmașii și pentru prietenii lucrului din Biserică precum și pentru toți »Ostașii Domnului«, preoți și laici, cari slujesc cu râvnă și principale, necontentit, Mielului lui Dumnezeu.

Secretariatul Oastei.

Cântare de laudă.

Bucurăte Maică sfântă
Că toți îngerii te cântă,
Toți cu dor și cu iubire,
Toți cu drag te prea măresc.

Și îndreaptă a lor privire,
Cătră tronul cel ceresc.
Unde stai încunjurată,
Tot de cete îngerești.

Maică sfântă preacurată,
Bine cuvântată iești.

Că de când de aci te-ai dus,
Te-ai 'nălțat la ceruri sus.

De Fiul tău mult iubită,
Și de Tatăl prea cinstită.
Sus pe tron te-au înălțat,
Coroană fi-ai pus pe cap.

Toți sfinții s'au închinat,
Serafimii te-au mărit.
Sfinții îngerii te-au slăvit,
Te lăudăm și te mărim.

Ioana Bințințian, ostașe în Oastea Domnului, Orăștie jud. Hunedoara.

Oastea Domnului din Lupeni.

În ziua de 24 Iunie (ziua de sf. Ioan căpătă din ostașii Domnului din Lupeni, în număr de 38) urcând »Dealu-babi« care se găsește la o distanță cam de 13 km. unde apropiindu-ne de sf. Biserică, am fost întâmpinat de Sf. Sa păr. Zemora (preotul Bisericii din com. Vulcan) care ne-a făcut cu adevărat o primire plină de dragoste sufletească, apoi am intrat cu toții în sf. Biserică, unde ostașii au cântat cu toții răspunsurile liturgice sub conducerea fr. Teodor Bolosin. După terminarea serviciului divin, păr. Zemora lăudă cuvântul, a explicat credincioșilor locali, mărețul scop, pentru care ne-am dus în această comună. Vorbirea părintelui a fost atât de pătrunzătoare, în cât a stors lacrimi din ochii ascultătorilor.

Apoi a urmat fr. Teodor Bolosin și fr. Sângerean Gligor ambii au vorbit poporului despre mărețul scop ce urmărește Oastea Domnului în sănul Bisericii ort. rom. care nu este altceva decât: ridicarea vieții bisericești la înălțimea indicată (arătată) de harul lui Dumnezeu, și perfecționarea sentimentului românesc.

Viața bisericească curată, și sentimentul românesc, sunt cele două aripi crescute pe plaiurile credinței strămoșești, cu cari poporul românesc în timpurile grele s'a putut ridica la înălțimea de unde n'a putut fi vânăt de arma dușmanului.

A mai urmat apoi patru fetițe cu câte-o poezie, în urma cărora a lăudă cuvântul fr. Boldiș Florean și pătruns până la lacrimi, a îndemnat poporul să stăruască și

pregătiți spre întimpinarea celui ce »iarăși va să vină« (Hristos Domnul).

Și ca de închidere Sf. Sa păr. Zemora, s'a întors cu față spre altar, și a rostit o rugăciune către atotputernicul Dumnezeu, încât cu toții am rămas adânc pătrunși în suflet, și cu fețele inundate în lacrimi.

Fratele Gabor Gheorghe, a dăruit Bisericii o prea frumoasă carte cu titlu »Urmând pe Domnul«.

După ieșirea din sf. Biserică, am fost poftiți la locuința credinciosului Ioan Hațegan (crănic) care împreună cu credinciosul Mihuț Nicolae ne-au pregătit o masă, la care masă ne-am bucurat și de prezența păr. Zemora. După ce luarăm masa, mulțumirăm lui Dumnezeu, și plecarăm înapoi spre Lupeni.

Fratele Gabor Cheorghe în numele Oastei Domnului și în această familie a dăruit o prea frumoasă carte »Mai lângă Domnul meu...« Așa că bucuria sufletească ce am avut-o în această zi, va rămâne ne uitată timp indelungat.

Ceeace mi-am însemnat mai bine din această comună, e aceea, că în comuna Dealu-babi, dracu n'are nici o biserică (cârciumă) dar și sufletul poporului din această com. se deosebește foarte mult de sufletul acelora ce înainte de masă se duc la sf. Biserică, iar după masă, se scufundă în mocirla puturoasă a cârciumelor.

Gligore Sângerean, ostaș în Oastea Domnului.

Din fronturile Oastei Domnului.

Din Igești jud. Storojinet.

Oastea Domnului din Igești este puternică și lucră cu mare succes în comunele Ciudei, Pătrăuți, Capca și Carapciu pe Sirete.

Puterea Oastea Domnului din Igești sunt membrii bărbați minunat instruiți în deslegarea sf. Scripturi și tâlmăcirea ei. Acești bărbați plini de râvnă ortodoxă creștină, bărbați cari se pot pune alătura cu cei mai buni propaganști din Oastea Domnului din toată România, înaintea cărora baptiștii, sămbătarii etc. nu pot sta, sunt următorii unsprezece: Ioan Gavrilovici, George Scripa, George Danilescu, Ilie Berlinschi, Victor Frunza, George Haricescu, Alexandru Luhan, Alexandru Zavelița, Dimitrie Tiron, Trifon Loghin, Ilie Haricescu. Apoi sunt mulți alii creștini cu sufletul, cari ne ascultă, cari trăiesc viața cu Domnul și se veselesc cu noi în Domnul. Sunt și multe femei cari ne urmează la toate priejurile ca adevărate mironosițe.

Cumă noi ne petrecem Duminecile și sărbătorile afară de participarea la slujbele Dumnezei, încă și cu tâlcuirea sf. Scripturi și cu cântările duhovnicești tipărite în »Lumina Satelor« și în revista »Oastea Domnului«, pe lângă alte citiri frumoase și de suflet folositore, ne este martor Părintele inspector-misionar Dr. Ioan Puiu dela Mitropolia Cernăuților, care a fost sosit la noi la vecernia Duminecii cu o săptămână înainte de Rusali și a fost înălțat de petrecerea noastră în Domnul, plăcându-i mult cântările ostașilor și interesul viu de cele ale credinței ortodoxe, exprimându-și marea bucurie personală a I. P. Sale că și împărtășindu-ne binecuvântările duhovnicești, arhierești cu cari a fost încredințat să ne înveselească.

Facem cuvenita observare, cumă cei unsprezece harnici luptători din Oastea Domnului cântă ori și când și ori și unde ca cantori la biserică, cunoscând glasurile, apoi formând ori și când corul necesar la dat răspunsurile cântările bisericești, ceea ce iarăși este osteneala cantorului bisericesc Metodiu Ionașcu din loc.

Cântările Oastei Domnului, instruiază subsemnatul.

Prin activitatea noastră creștină ortodoxă chemăm toată suflarea creștinească la viață trăită în — cu și pentru Domnul sufletelor noastre, pentru ca la sfârșitul vieții noastre să se plinească asupra noastră măngăietoarele cuvinte din citirile bisericești: »și s'a întors trupul în fărăna din care a fost făcut, iar sufletul s'a dus de unde a fost lăsat (la Dumnezeu)«.

Preot, Mihai Reguș, paroh în Igești jud. Storojinet.

Oastea din Brad.

Să întrunit în comuna Ribița, unde preotul Iosif Comșa, după vecernie a predicat foarte frumos despre viața scumpului nostru Isus Hristos.

Din Tunguji—Vaslui.

De sf. Prooroc Ilie, ostașii Domnului din Rafaila, au făcut o frumoasă ieșire în com. Tunguji, fiind invitați de părintele paroh Evc. M. Leca.

La această adunare, am avut fericirea să participe și eu.

Drumul l-am parcurs cu căruțele. — O frumoasă impresie am avut la plecare. În prima căruță era steagul, ostașii erau îmbrăcați aproape toți în costume naționale, toate căruțele cu ostașii cântând deosebit. Alătura de noi, mergea călare fratele ostaș și cântăreț Ghiorgiu care părea un fel de comandant. În drum am trecut și prin câteva sate. Lumea auzind cântând, aleargă să ne vadă. Ne priveau cu mirare. Unii credeau că mergem la nuntă. În apropiere de com. Tunguji ne-a întâmpinat frații ostași și ne-am salutat frâțește.

Apoi am plecat spre sf. biserică. La intrarea în sat, s'a cântat: »Deșteaptă-te creștine« și »Voi ce stați în adormire« și cântări religioase.

Pe la ora 9 am mers la biserică. — Răspunsurile le-a dat corul ostașilor din Rafaila, condus de fratele ostaș Gr. Benchea.

După citirea sf. Evanghelii, păr. paroh Ec. M. Leca a rostit o predică foarte frumoasă. După ce mai întâi a explicat sf. Evanghelie a slăbănoșului, apoi a vorbit despre mișcarea »Oastei Domnului«. Dânsu a făcut o mică comparație între vremurile când trăia Mântuitorul și vremurile de azi. Oastea Domnului — spunea părintele este tot un fel de minune, iar ostașii Domnului sunt un fel de slăbănoș pe care Domn îl însăracă. Dar ca și pe vremea acea sunt și azi mulți farisei fățurnici care din mândrie nu pot vedea asemenea minuni și din cauza acestea sunt contra »Oastei Domnului«.

La sfârșitul slujbei, atât ostașii Domnului din Rafaila, cât și ceilalți din alte comune am plecat la casa fratei ostaș din Tunguji Ion Șt. Miron. Aici, am luat masa împreună și tot aici s'a făcut adunarea de după masă.

Pe la orele 2 a sosit părintele în mijlocul nostru și-a deschis adunarea prin rugăciunea »Împărate ceresc«.

Apoi corul ostașilor din Rafaila a cântat multe cântări religioase. Au mai vorbit și alii frați ostași. A vorbit și un frate care nu fusese înscris în Oastea Domnului. Dânsu ne-a spus că multă vreme a fost un om devotat politicei de partid însă s'a înșelat. Si-a exprimat dorința de a intra în Oastea Domnului pentru ca în viitor să fie un om devotat pentru Domnul. Tot el arăta deoseberea între d-nii avocați. Unii, cum sunt iubiții luptători din București spunea el lucrează pentru Domnul iar alii pentru diavolul.

În cele din urmă ne-a spus că mai are ceva de predat diavolului și întră în Oastea Domnului. Spre bucuria noastră s'a grăbit să dea totul în primire împreună cu alii frați și s'au înscris și ei în Oastea Domnului în aceași zi. În chipul acesta am petrecut până seara când ne-am luat rămas bun dela frații ostași și dela părintele comunei care ne-a mulțumit pentru venirea noastră.

Ioan Tudusciu, învățător ostaș al Domnului Brăhășoaia-Vaslui.

La Chișinău încă se formează Oastea Domnului prin munca ostașului Gheorghe Florea.

Au mai ținut adunări ostașii din com. Recea jud. Satu-Mare.

Ostașul Gavrilă Berlovan din Gherman jud. Timiș a fost chemat de ostașii din Igris petrecând în cântări duhovnicești și apărând credința față de sectari.

Ostașii din com. Câlnic, Reșița, Clicova și Agadiciu au făcut pelerinaj la sf. Mănăstire Călugăra în ziua de 24 Iunie. Predică a ținut un fost baptist, dar acum e în Oastea Domnului.

Alte daruri pentru Tipografie.

Domnul ne trimite din toate părțile ajutor și încurajare pentru lucrarea cea nouă în care am intrat cu Tipografia Oastea Domnului și cu foia aceasta. Am mai primit daruri:

Teodor Rujan, Crizbav jud. Brașov, Lei 100.

I. Radu, Deva Lei 500.

O necunoscută, prin I. Radu, Deva Lei 100.

I. Andrei, Arad Lei 200.

Gh. C. Cruceriu, Lei 100, Alexandru Catrinescu Lei 20, și Mirea Popescu Lei 40.

Toți trei din com. Tomșani, jud. Prahova.

D. T. Nicolae, cântăreț, parohia-Rumânești jud. Prahova Lei 100.

I. Păț și Sofia, Buteni, jud. Arad Lei 200.

Haralamb S. Unopol, Galați Lei 150.

Dăruitorilor, le trimitem și din acest loc mulțumirile noastre rugând pe bunul Dumnezeu să răsplătească darul lor cu dar și binecuvântare de sus.